

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2025/033

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 20 december 2024 diende [REDACTED] een verzoek in bij de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) om een afschrift te verlenen van de volgende informatie per jaar 2017 tot heden van varkensbedrijf [REDACTED]:

- a) aantal en type van dieren op het bedrijf;
- b) mestproductie per diersoort;
- c) hoeveelheid van de afgevoerde mest en hoeveelheid mest die intern werd gebruikt op eigen percelen en/of burenregeling;
- d) eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar;
- e) jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor voormeld bedrijf (i.c. NER-DV (varkens)).

Op 7 januari 2025 weigerde de VLM gedeeltelijk het openbaarheidsverzoek.

Op 29 januari 2025 diende de heer Verhaeghe beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze gedeeltelijke weigeringsbeslissing d.d. 7 januari 2025. Dit beroep werd geregistreerd op 30 januari 2025.

Op 28 februari 2025 werd, in toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet de beroepstermijn van dertig kalenderdagen verlengd tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 20 december 2024.

De in beroep aangevochten beslissing van de VLM d.d. 7 januari 2025 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 29 januari 2025 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**.

Gegrondheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

De verzoeker vroeg naar de mestbankgegevens van het varkensbedrijf [REDACTED].

Hij vroeg om de volgende gegevens per jaar vanaf 2017 tot heden (11/2024):

- a) aantal en type van dieren op het bedrijf;
- b) mestproductie per diersoort;
- c) hoeveelheid van de afgevoerde mest en hoeveelheid mest die intern werd gebruikt op eigen percelen en/of burenregeling;
- d) eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar;
- e) hij vroeg ook een jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor voormeld bedrijf (i.c. NER-Dv (varkens)).

De bestreden beslissing van de VLM luidt als volgt:

(...)

U gaf aan volgende gegevens te willen bekomen met toepassing van de regelgeving openbaarheid van bestuur, per jaar vanaf 2017 tot heden (11/2024):

- a) aantal en type van dieren op het bedrijf;*
- b) mestproductie per diersoort;*
- c) hoeveelheid van de afgevoerde mest en hoeveelheid mest die intern werd gebruikt op eigen percelen en/of burenregeling;*
- d) eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar;*
- e) Jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor het bedrijf, i.c. NER-DV (varkens).*

U gaf hierbij aan dat u meent dat, gelet op het feit dat deze gegevens in de Mestbankaangifte gebruikt worden voor de controle op naleving van de bepalingen van het Mestdecreet, dat deze daarom als zodanig te beschouwen als milieugegevens (en mogelijks als emissiegegevens), en dat daarom ook de geheimhoudingsplicht van art. 23, §6 van het Mestdecreet hier niet van toepassing is.

Binnen deze verzameling informatie is het zo dat er, krachtens de bepalingen van het Bestuursdecreet betreffende de openbaarheid van bestuur, een onderscheid moet gemaakt worden tussen milieu-informatie en niet-milieu-informatie. Deze verschillen in kwalificatie spelen een rol in de mate waarin de gevatte overheid al dan niet de gevraagde informatie openbaar kan maken, daar het Bestuursdecreet in verschillende weigeringsgronden voorziet.

De eerste vier door u opgevraagde gegevens lijken inderdaad te beschouwen als milieu-informatie. De toegekende NER van het bedrijf kunnen echter niet beschouwd worden als milieu-informatie, daar deze betrekking hebben op in geld-waardeerbare rechten tot het houden van dieren, maar geenszins directe betrekking hebben op het leefmilieu. De openbaarmaking van deze de door u gevraagde gegevens dient getoetst te worden aan de mogelijke weigeringsgronden van het Bestuursdecreet.

Wat dit betreft moet opgemerkt worden dat informatie over het houden van een bepaald aantal dieren, evenals de andere informatie waaruit dit aantal afgeleid kan worden, zijnde de gegevens bedoeld in uw punten a), b) en d), in dit geval beschouwd moet worden als informatie die verband houdt met de persoonlijke levenssfeer van de landbouwer. Dergelijke informatie bevat immers gegevens over het professioneel leven van de landbouwer in het geval deze zijn activiteiten uitoefent als natuurlijk persoon. Dergelijke informatie heeft aldus betrekking op het inkomen van de betrokkenen, wat als een persoonsgegeven beschouwd wordt, en wat dus gelet op art. 11.36, §1, 2e lid, 1° Bestuursdecreet, geweigerd moet worden. Ditzelfde geldt voor het overzicht van de toegekende NER, die gelet op hun verhandelbaar karakter, als een bestanddeel van diens vermogen moeten beschouwd worden.

Aangezien de gegevens over de NER niet als milieu-informatie te beschouwen zijn, dient de openbaarmaking van deze gegevens ook op basis van art. 23, §6 Mestdecreet en art. 11.34, 1° Bestuursdecreet geweigerd te worden.

Daarnaast moet vastgesteld worden (dat) de gegevens over de omvang en samenstelling van de veestapel van een landbouwbedrijf een kernaspect uitmaakt van de bedrijfsvoering van de betrokkene landbouwer, waaruit ook andere zaken over de bedrijfsvoering kunnen afgeleid worden. De betrokken landbouwer kan commerciële schade lijden door de openbaarmaking van deze gegevens. Het bekendmaken van deze gegevens kan tevens de concurrentiepositie van de betrokken landbouwer in het gedrang brengen. O.i. gaat de openbaarmaking van de gevraagde gegevens een inbreuk plegen op het vertrouwelijke karakter van commerciële gegevens van de betrokken landbouwer, en dient de aanvraag van deze gegevens, gelet op art. 11.36, §1, 2e lid, 7°, geweigerd te worden.

Gelet op bovenstaande redenen, kan u enkel de gegevens zoals vermeld onder het door u gebruikte punt c), hoeveelheid van de afgevoerde mest en hoeveelheid mest die intern werd gebruikt op eigen percelen en/of burenregeling, overgemaakt worden.

In 2017 werd er 120 ton varkensmest afgevoerd, en in 2018 werd er 289 ton afgevoerd, en 44 ton gebruikt op eigen percelen.

Vanaf 2019 is er geen afvoer meer.

(...)

2. Inhoud van het beroepschrift

Enkel vraag c) werd ingewilligd. De VLM weigerde op 7 januari 2025 de openbaarmaking van de gegevens zoals gevraagd onder a), b), d) en e) om volgende redenen:

- a), b) en d): de gevraagde informatie zou milieu-informatie betreffen, maar zou deel uitmaken van de persoonlijke levenssfeer van de landbouwer (informatie over inkomen) en een kernaspect uitmaken van de

bedrijfsvoering, waardoor de informatie bij wijze van uitzondering niet zou moeten worden vrijgegeven (art. II.36, §1, 2e lid, 1° Bestuursdecreet).

- e): de gevraagde informatie zou geen milieu-informatie betreffen en aldus ook niet moeten worden vrijgegeven (art. 23, §6 Mestdecreet en art. II.34, 1° Bestuursdecreet). Bovendien zouden de gegevens over de NER, gelet op hun verhandelbaar karakter, als een bestanddeel van het vermogen van de landbouwer moeten beschouwd worden.

De beroeper voert de schending aan van:

- artikel II.36, § 1 en § 2, van het Bestuursdecreet, in samenlezing met
- het verdrag van Aarhus;
- Artikel 2, 3 en 4 van richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 'inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad';
- artikel 23, §6 van het Decreet van 22 december 2006 houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen (hierna: Mestdecreet)
- de materiële motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel;
- het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemeen rechtsbeginsel.

De beroeper licht vervolgens toe waarom de Vlaamse Landmaatschappij volgens hem ten onrechte weigert de gevraagde informatie vrij te geven met betrekking tot vraag

a) aantal en type van dieren op het bedrijf;

b) mestproductie per diersoort;

d) eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar.

De Vlaamse Landmaatschappij haalt volgens de beroeper in haar beslissing geen enkele nationale of Europese bepaling aan die het aantal en type dieren op een bedrijf, de mestproductie per diersoort en de wijzigingen aan de veestapel als beschermde informatie beschouwt. Richtlijn 2003/4/EG verduidelijkt echter uitdrukkelijk dat de overheid de betrokken uitzonderingsgronden enkel kan invoeren wanneer de opgevraagde gegevens uitdrukkelijke bescherming onder nationaal of Europees recht genieten.

De informatie zou volgens de Vlaamse Landmaatschappij betrekking hebben op het inkomen van de betrokken landbouwer. Het aantal en type dieren op het bedrijf, de mestproductie per diersoort en de eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar zijn volgens de beroeper echter geen elementen waaruit het inkomen van de betrokken landbouwer kan worden afgeleid. Hoogstens gaat het hier volgens de beroeper om bepaalde indicatoren die een zeker vermoeden scheppen van het inkomen van de landbouwer. Er bestaat immers geen causaal verband tussen deze factoren en het inkomen, dat hoofdzakelijk door een samenloop van marktfactoren, kostenstructuur, management en subsidies bepaald wordt. Een kleine, goed beheerde veestapel kan winstgevender zijn dan een grote veestapel:

° Het aantal dieren bepaalt de productiecapaciteit, maar hogere kosten (voer, mestverwerking, veterinaire zorg, energie) kunnen het inkomen negatief beïnvloeden. Schaalgrootte garandeert niet automatisch een hoger inkomen als de kosten per dier te hoog oplopen;

° Inkomen kan pas ingeschat worden met concrete informatie over de bedrijfsvoering, zoals efficiënt gebruik van hulpbronnen, arbeidskosten, en investeringen in technologie;

° Inkomen van een landbouwer hangt volgens de beroeper sterk af van externe factoren zoals marktprijzen. Zelfs met een grote veestapel kunnen lage marktprijzen ertoe leiden dat de inkomsten tegenvallen. Omgekeerd kan een kleine veestapel in tijden van hoge prijzen hogere winsten genereren, aldus de beroeper.

In het Mestdecreet wordt bovendien uitdrukkelijk bepaald dat de geheimhoudingsplicht uit dit decreet en de hierin omschreven gegevens, waaronder het aantal en type dieren op een bedrijf, geen afbreuk doet aan

het recht op toegang tot milieu-informatie. Hieruit kan volgens de beroeper *a contrario* worden afgeleid dat de overheid deze gegevens terecht niet als bijzonder beschermde persoonlijke informatie beschouwt.

In het besluit van de Vlaamse Landmaatschappij wordt volgens de beroeper op geen enkele wijze concreet beargumenteerd welke schade de landbouwer zou leiden door de openbaarmaking van de gevraagde informatie. De Vlaamse Landmaatschappij beperkt zich tot een algemene uitspraak, zonder deze verder te onderbouwen: “De betrokken landbouwer kan commerciële schade lijden door de openbaarmaking van deze gegevens. Het bekendmaken van deze gegevens kan tevens de concurrentiepositie van de betrokken landbouwer in het gedrang brengen. Volgens de VLM gaat de openbaarmaking van de gevraagde gegevens een inbreuk plegen op het vertrouwelijke karakter van commerciële gegevens van de betrokken landbouwer, en dient de aanvraag van deze gegevens, gelet op art. II.36, §1, 2e lid, 7°, geweigerd te worden.”

Er dient volgens de beroeper echter uitdrukkelijk en in concerto geoordeeld te worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op het beschermd belang om van deze relatieve uitzonderingsgrond gebruik te maken (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, 58). Concrete schade als gevolg van het vrijgeven van de opgevraagde informatie lijkt volgens de beroeper zeer onwaarschijnlijk gelet op volgende factoren:

- ° De opgevraagde informatie is in de praktijk gangbaar publiekelijk consulteerbaar in het omgevingsloket in de context van de toekenning van omgevingsvergunningen. Het is dus geenszins uitzonderlijk dat deze informatie openbaar wordt gemaakt.

- ° Het betrokken landbouwbedrijf wordt uitgebaat in een vennootschap. De jaarrekening van deze vennootschap is publiekelijk te raadplegen. Hieruit kunnen dus reeds onrechtstreeks verschillende elementen over het inkomen van de landbouwer worden afgeleid. Ook de resultatenrekening maakt deel uit van de publiekelijk te raadplegen gegevens, met inbegrip van een duidelijke vermelding van de brutomarge van € 484.561,00 voor het laatste boekjaar. De brutomarge verwijst naar het verschil tussen de bedrijfsopbrengsten en de bedrijfskosten die rechtstreeks verband houden met de kernactiviteiten van de onderneming. Concreet wordt de brutomarge afgeleid uit de resultatenrekening en geeft deze een indicatie van de winstgevendheid van de verkochte goederen of verleende diensten vóór aftrek van andere bedrijfskosten zoals lonen, afschrijvingen en financiële kosten.

Uit deze brutomarge kunnen worden afgeleid:

- o Winstgevendheid van de kernactiviteiten van het bedrijf: een hogere brutomarge betekent dat de onderneming relatief meer overhoudt na aftrek van de kostprijs van de omzet;
- o Prijszetting en kostenstructuur: vergelijking van de brutomarge met sectorgemiddelden kan tonen of een bedrijf efficiënt werkt of te lage prijzen hanteert;
- o Evolutie van de winstgevendheid: door de brutomarge over verschillende boekjaren te analyseren, kan men trends in de winstgevendheid van de kernactiviteiten detecteren.

Als men al enige indicaties inzake het vermoedelijk inkomen van de landbouwer zou kunnen afleiden uit de opgevraagde milieu informatie, is deze informatie volgens de beroeper in elk geval verwaarloosbaar ten opzichte van de informatie over het inkomen dat al zeer duidelijk uit de publiekelijk raadpleegbare jaarrekening en resultatenrekening kan worden afgeleid. Enige concrete schade door openbaarmaking van de opgevraagde milieu informatie lijkt de beroeper dus uitgesloten.

Zelfs indien enig bewijs van concrete schade aan de orde zou zijn, moet er volgens de beroeper een belangenafweging plaatsvinden tussen de aan dit belang veroorzaakte schade met het belang van de openbaarheid. De Vlaamse Landmaatschappij ging hier volgens de beroeper echter over tot weigering van het vrijgeven van milieu-informatie:

- ° zonder enige inspanning te doen een concrete schade in hoofde van de landbouwer te onderbouwen én;
- ° zonder enige inspanning te doen een onderbouwde belangenafweging te maken in het licht van het belang van de openbaarheid.

Wanneer een overheid geen enkele inspanning doet een afweging te maken tussen de ingeroepen belangen met het publiek belang van openbaarmaking, is deze weigering van rechtswege onrechtmatig. De Vlaamse Landmaatschappij voldoet aldus aan geen enkele van de drie vereiste voorwaarden om de openbaarmaking van de opgevraagde milieu informatie te weigeren en handelt hier manifest niet als normaal zorgvuldige overheid volgens de beroeper.

Betreffende het jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor het bedrijf

Deze gevraagde informatie kwalificeert als milieu-informatie volgens de beroeper. Nutriëntenemissierechten zijn individuele en verhandelbare rechten die op basis van mestproductie bepalen hoeveel dieren in een bedrijf mogen worden gehouden. De landbouwer moet ervoor zorgen dat hij voor een bepaald jaar niet meer dierlijke mest produceert dan toegelaten volgens zijn nutriëntenemissierechten. De nutriëntenemissierechten worden uitgedrukt in NER-D (D staat voor dieren), en worden berekend door de dieren van de nutriëntenhalte te vermenigvuldigen met een waarde uit de tabel die bij het mestdecreet werden gevoegd. Deze rechten kunnen worden verhandeld tussen landbouwers binnen de vastgelegde regels.

De toegekende nutriëntenemissierechten aan een landbouwbedrijf hebben betrekking op de toegestane hoeveelheid stikstof en fosfor die een landbouwbedrijf jaarlijks mag produceren. Zij vormen een belangrijke basis voor de berekening van de emissies vanuit de betrokken veestapel naar de omgeving. Nutriëntenemissierechten reguleren dus rechtstreeks de toegestane uitstoot van stikstof of fosfaten in water en bodem.

Niet enkel vallen deze emissierechten daarom onder de algemene noemer "milieu-informatie", zij vallen volgens de beroeper bovendien onder de bijkomende kwalificatie als "emissies in het milieu" waarvan de openbaarmakingsplicht in het Bestuursdecreet aan extra strenge voorwaarden wordt onderworpen. Het begrip "emissie" dient volgens de Parlementaire voorbereiding te worden opgevat als gedefinieerd in artikel 1.1.2, §1, 3°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM). Deze definitie luidt: "elke inbreng door de mens van verontreinigingsfactoren in de atmosfeer, de bodem of het water". De Raad van State verwijst voor de omschrijving van "emissies in het milieu" naar de omschrijving van het Hof van Justitie: "dat daaronder niet alleen informatie over de emissies als zodanig valt, dat wil zeggen inlichtingen over de aard, de samenstelling, de hoeveelheid, de datum en de plaats van de emissies, maar ook gegevens over de invloeden die deze emissies op kortere of langere termijn op het milieu hebben." Het Hof van Justitie benadrukt uitdrukkelijk dat de strenge regels inzake de openbaarheid van "emissies in het milieu" in het kader van de verplichtingen onder het Verdrag van Aarhus niet enkel betrekking heeft op directe uitstoot in het milieu:

"Onder het begrip „informatie [die] betrekking heeft op uitstoot in het milieu" dient ook de informatie te vallen die het publiek in staat stelt te controleren of de beoordeling van de daadwerkelijke of voorzienbare emissies, op basis waarvan de bevoegde autoriteit het betrokken product of de betrokken stof heeft toegelaten, juist is, alsook de gegevens over de invloeden van die emissies op het milieu. Uit overweging 2 van verordening nr. 1367/2006 blijkt immers in wezen dat de door die verordening gewaarborgde toegang tot milieu-informatie er met name tot strekt een meer doeltreffende deelname van het publiek aan de besluitvorming te bevorderen, zodat de verantwoordingsplicht van de bevoegde instanties voor de besluitvorming wordt vergroot en een bijdrage wordt geleverd tot de bewustmaking van de publieke opinie en de verkrijging van steun van de publieke opinie voor de genomen besluiten."

Ook informatie over de voorzienbare emissies vallen volgens het Hof van Justitie onder dit begrip. De systemen rond nutriëntenemissierechten bevatten informatie over de verwachte impact van deze emissies op ecosystemen, zoals eutrofiëring. Dit type informatie valt volgens de beroeper dus onder de bredere interpretatie van "emissies in het milieu".

De door de overheid opgeworpen uitzonderingen worden door de beroeper niet van toepassing geacht:

A. Het Mestdecreet bepaalt uitdrukkelijk dat gegevens en inlichtingen verzameld in uitvoering van dit decreet niet ontsnappen aan regels over openbaarmaking van milieu informatie. De Vlaamse Landmaatschappij verwijst in haar beslissing naar art. 23, §6 Mestdecreet als toepasselijke bepaling. In het aangehaald artikel wordt echter uitdrukkelijk het volgende gesteld: “De personeelsleden van de Vlaamse Landmaatschappij, de door haar erkende mestvoerders, de derden waarop de Vlaamse Landmaatschappij voor de uitoefening van haar taken een beroep doet, alsmede eenieder die in welke hoedanigheid ook kennis krijgen van de gegevens en inlichtingen, verzameld in uitvoering van dit decreet, zijn gehouden tot geheimhouding ervan. Deze geheimhoudingsverplichting doet geen afbreuk aan de regeling inzake openbaarmaking van milieu-informatie, vermeld in titel II, hoofdstuk 3, van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.” Ook voor deze informatie blijft openbaarmaking van milieu informatie dus de regel, aldus de beroeper.

B. Opgeworpen uitzonderingsgronden niet van toepassing op informatie gerelateerd aan “emissies in het milieu”:

Gelet op de kwalificatie van de gevraagde informatie als hebbende betrekking op “emissies in het milieu” is het volgens de beroeper voor de overheid niet mogelijk het vrijgeven van deze informatie te weigeren op basis van een verwijzing naar de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en/of het vertrouwelijke karakter van commerciële en industriële informatie. Dit wordt uitdrukkelijk bepaald in artikel II.36, § 2 van het Bestuursdecreet. Informatie over emissies in het milieu werd door de Europese wetgever als dermate essentieel beschouwd, dat geen enkele uitzonderingsgrond inzake commerciële informatie hier kan worden opgeworpen. Het Hof van Justitie verduidelijkt hieromtrent:

“Het publiek heeft er immers meer belang bij om te vernemen hoe het door een emissie geraakt kan worden. Vóór de emissie waren uitwerkingen op de mens en het milieu eerder onwaarschijnlijk of althans beperkt tot de sfeer van de bezitter van de bedrijfsgeheimen. In het milieu geïntroduceerde stoffen treden daarentegen noodzakelijkerwijs in wisselwerking met het milieu en misschien ook met de mens. Derhalve beklemtoint de leidraad voor de uitvoering van het verdrag van Aarhus dat de bescherming van vertrouwelijke commerciële en industriële informatie ophoudt wanneer de substanties waarop de geheim gehouden informatie betrekking heeft, in het milieu worden geïntroduceerd. Mogelijke gevolgen voor het milieu mogen dientengevolge juist niet als vertrouwelijke commerciële en industriële informatie worden aangemerkt. Dit belang rechtvaardigt met name dat de grondwettelijke bescherming van bedrijfsgeheimen in het concrete geval zonder enige afweging moet wijken waar het om informatie over emissies gaat.”

Zelfs indien de uitzonderingsgronden van toepassing zouden zijn, motiveert de VLM de beslissing niet en toont ze geen belangenschade aan volgens de beroeper. Zelfs indien de nutriëntenemissierechten niet als “emissies in het milieu” beschouwd zouden worden, vallen zij volgens de beroeper minstens onder de algemene noemer “milieu-informatie” van het Bestuursdecreet en het verdrag van Aarhus.

Het gaat immers om maatregelen en activiteiten die tot doel hebben druk op het milieu te voorkomen, te beperken of te compenseren. Alle maatregelen, wetgeving, milieuakkoorden en activiteiten die op emissies een uitwerking hebben of kunnen hebben, alsmede maatregelen of activiteiten ter bescherming van die elementen, vallen onder “milieu-informatie”. Zelfs indien de gevraagde informatie enkel als “milieu-informatie” zou kwalificeren, zonder de bijkomende kwalificatie als “emissies in het milieu”, kan voor de ingeroepen uitzonderingsgrond de hoger vermelde redenering worden hernomen volgens de beroeper. De overheid moet cumulatief:

- 1.. Bewijzen dat de opgevraagde informatie uitdrukkelijk wettelijk beschermd wordt als zijnde vertrouwelijk (= wettelijk beschermd belang);
2. Concreet onderbouwen dat de openbaarmaking van deze beschermde informatie aanzienlijke schade zou veroorzaken aan dit wettelijk beschermd belang;

3. Concreet onderbouwen dat het ingeroepen belang waaraan schade wordt toegebracht van hoger belang is dan het belang van de openbaarmaking, en dit aan de hand van een zorgvuldige belangenafweging waarbij openbaarmaking van milieu informatie als uitgangspunt wordt gehanteerd.

De Vlaamse Landmaatschappij doet volgens de beroeper echter geen enkele inspanning om de vereiste cumulatieve bewijzen en analyses te leveren. Zelfs indien enige belangenschade alsnog zou worden aangetoond, weegt deze volgens de beroeper bovendien niet op tegen het zeer groot belang dat de Vlaamse en Europese wetgever erkennen voor het recht van het publiek om geïnformeerd te worden over emissies en alle hiermee verbonden rechten, zoals hoger toegelicht.

De Vlaamse Landmaatschappij voldoet volgens de beroeper aldus aan geen enkele van de drie vereiste voorwaarden om de openbaarmaking van de opgevraagde milieu informatie te weigeren en handelt hier manifest niet als normaal zorgvuldige overheid, zo wordt er besloten.

3. Standpunt van de VLM

Naar aanleiding van het verzoek tot toelichting bij de bestreden beslissing antwoordde de VLM op 13 februari 2025 aan de beroepsinstantie het volgende:

a. aantal en type van dieren op het bedrijf

De uitspraken ter zake van de beroepsinstantie inzake de openbaarheid van bestuur (zie onder meer OVB/2015/87 en OVB/2017/77) zijn duidelijk. Informatie over het houden van een bepaald aantal dieren kan beschouwd worden als informatie die verband houdt met de persoonlijke levenssfeer van de landbouwer. In casu is het zeer makkelijk te achterhalen welke natuurlijke personen betrokken zijn bij de uitbating van het varkensbedrijf in kwestie. Op basis van de gevraagde gegevens kan een globaal beeld geschetst worden van de economische toestand van het bedrijf, waaruit ook informatie kan afgeleid kan worden aangaande de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Dit geldt eens te meer aangezien men de gevraagde gegevens kan combineren met publiek raadpleegbare informatie (waarnaar de beroeper zelf verwijst), op basis waarvan een scherper beeld gevormd kan worden van de economische toestand van het bedrijf en dus ook van de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Elkeen die onderlegd is in de landbouwsector kan op basis van de publiek raadpleegbare informatie en de gevraagde gegevens een duidelijke economische voorstelling maken van het bedrijf en dus ook van de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen.

De belangenafweging die dient te gebeuren is de afweging tussen het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokken natuurlijke personen en het algemeen belang. De beroeper maakt op geen enkele wijze duidelijk waarom het algemeen in casu zwaarder zou doorwegen dan het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De VLM ziet dan ook geen enkel hoger belang op basis waarvan de openbaarmaking vereist zou moeten zijn.

b. mestproductie per diersoort

Deze informatie is onlosmakelijk verbonden met de gegevens vermeld onder punt a). In die zin dat de informatie gevraagd onder punt b) niet gegeven kan worden zonder dat de gegevens onder punt a) ook openbaar gemaakt worden. Gelet op het feit dat de gegevens vermeld onder punt a) niet openbaar gemaakt kunnen worden, volgt daar logischerwijze uit voort dat ook de gegevens onder punt b) niet openbaar gemaakt kunnen worden.

d. eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar;

De beroeper wenst ook informatie over eventuele wijzigingen van de veestapel gedurende het jaar. Over dergelijke wijzigingen van de veestapel heeft de VLM geen informatie. De VLM heeft enkel gegevens aangaande de gemiddelde veebezetting. Artikel 23, §5, eerste lid, 2°, van het Mestdecreet luidt in dit verband als volgt:

‘Elke aangifteplichtige landbouwer als vermeld in paragraaf 1, eerste lid, doet elk jaar, per exploitatie, aangifte van de volgende gegevens:

(...)

2° per diercategorie en gespecificeerd per stal, het gemiddelde aantal dieren, vermeld in artikel 27, die gehouden zijn in het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar van aangifte.’

e. jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor voormeld bedrijf (i.c. NER-DV (varkens));

In tegenstelling tot wat de beroeper beweert zijn de gevraagde gegevens volgens de VLM niet te beschouwen als milieu-informatie. Nutriëntenemissierechten (hierna NER) zijn individuele en verhandelbare rechten die op basis van mestproductie bepalen hoeveel dieren in een bedrijf gehouden kunnen worden. Op geen enkele wijze reguleren NER de toegestane uitstoot van stikstof of fosfaten in water en bodem. NER geven aan de landbouwer enkel de mogelijkheid om een bepaald aantal dieren te houden. Voor een varken van meer dan 110 kg heeft men bijvoorbeeld 38,50 NER nodig. Maar dit betekent niet dat indien een landbouwer 38,50 NER heeft, dat dit impliceert dat de landbouwer ook een varken houdt van meer dan 110 kg. Op de landbouwer rust geen enkele verantwoordelijkheid om de NER die hij heeft daadwerkelijk te gebruiken. Uit het aantal NER dat een landbouwer heeft, kan dan ook op geen enkele wijze afgeleid worden wat de uitstoot van stikstof of fosfaten zou zijn van deze landbouwer. Gelet op het gegeven dat de gevraagde gegevens beschouwd kunnen worden als niet-milieu-informatie, is volgens de VLM in casu de geheimhoudingsplicht van artikel 23, §6 van het Mestdecreet van toepassing.

Zoals aangegeven zijn NER verhandelbaar. Dit betekent dat landbouwers NER kunnen kopen en verkopen en dat NER als dusdanig ook een economische waarde hebben. Het aantal NER van een bedrijf geeft dan ook een bepaald beeld van de economische toestand van het bedrijf, waaruit ook informatie kan afgeleid kan worden aangaande de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Dit geldt eens te meer aangezien men de gevraagde gegevens kan combineren met publiek raadpleegbare informatie (waarnaar de beroeper zelf verwijst), op basis waarvan een scherper beeld gevormd kan worden van de economische toestand van het bedrijf en dus ook van de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Elkeen die onderlegd is in de landbouwsector kan op basis van de publiek raadpleegbare informatie en de gevraagde gegevens een duidelijke economische voorstelling van het bedrijf en dus ook van de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Informatie die betrekking heeft op de financiële situatie van een natuurlijke persoon moet beschouwd worden als informatie die verband houdt met de persoonlijke levenssfeer van de landbouwer. Als dusdanig moet de openbaarmaking in casu geweigerd worden.

f. Alle gevraagde gegevens gecombineerd.

Op basis van alle gevraagde gegevens gecombineerd kan volgens de VLM een duidelijk beeld gemaakt worden van de bedrijfsvoering van het bedrijf in kwestie (zie ook onder meer OVB/2023/73) . Op basis van deze gegevens zou er met name een inzicht gegeven worden in de wijze waarop het bedrijf geleid wordt of in de zgn. “interne keuken” van het bedrijf. De gevraagde gegevens hebben met name betrekking op de kernactiviteit van het bedrijf in kwestie. Gegevens aangaande dieren, mest en NER zijn cruciaal om een beeld te krijgen van de bedrijfsvoering van een landbouwbedrijf. Gelet hierop zou door de openbaarmaking

van de gevraagde gegevens een inbreuk gepleegd wordt op het vertrouwelijke karakter van heel wat commerciële en/of industriële gegevens van het bedrijf in kwestie.

De belangenafweging die dient te gebeuren is de afweging tussen het belang van de bescherming van het vertrouwelijke karakter van commerciële en industriële informatie en het algemeen belang. De beroeper maakt op geen enkele wijze duidelijk waarom het algemeen belang in casu zwaarder zou doorwegen dan het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer. De VLM ziet dan ook geen enkel hoger belang op basis waarvan de openbaarmaking vereist zou moeten zijn.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De beroeper vraagt naar specifieke mest- en veeteeltgegevens m.b.t. een welbepaalde locatie, namelijk het varkensbedrijf [REDACTED].

Hij vroeg meer bepaald naar:

- a) het aantal en type van dieren op het bedrijf;
- b) de mestproductie per diersoort;
- c) de hoeveelheid van de afgevoerde mest en hoeveelheid mest die intern werd gebruikt op eigen percelen en/of burenenregeling;
- d) de eventuele wijzigingen in de veestapel gedurende het jaar;
- e) een jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor voormeld bedrijf (i.c. NER-DV (varkens)).

Het Bestuursdecreet maakt voor wat betreft de uitzonderingsgronden een onderscheid tussen enerzijds bestuursdocumenten die milieu-informatie bevatten en anderzijds bestuursdocumenten die geen milieu-informatie bevatten. Artikel I.4, 11° van het Bestuursdecreet somt gedetailleerd op wat onder milieu-informatie moet verstaan worden. Het Bestuursdecreet maakt, voor wat betreft de uitzonderingen op het recht op openbaarheid, verder een onderscheid naargelang het gaat om een aanvraag tot openbaarmaking die betrekking heeft op emissies in het milieu, dan wel op andere milieu-informatie. Het begrip “emissie” dient te worden opgevat als gedefinieerd in artikel 1.1.2, §1, 3° van het DABM: “elke inbreng door de mens van verontreinigingsfactoren in de atmosfeer, de bodem of het water”.

Voor wat betreft de onderdelen a), b) en d) van het openbaarheidsverzoek stelt de VLM terecht dat het openbaarheidsverzoek betrekking heeft op milieu-informatie en stelt ze vooreerst dat de gevraagde informatie verband houdt met de persoonlijke levenssfeer van de landbouwer. Dergelijke informatie bevat immers gegevens over het professioneel leven van de landbouwer in het geval deze zijn activiteiten uitoefent als natuurlijk persoon. Dergelijke informatie heeft aldus betrekking op het inkomen van de betrokkenen, wat als een persoonsgegeven beschouwd wordt, en wat dus gelet op art. II.36, §1, 2e lid, 1° Bestuursdecreet, geweigerd moet worden.

De VLM kan een aanvraag tot openbaarmaking afwijzen, voor zover die betrekking heeft op milieu-informatie, indien ze van oordeel zijn dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. De beroepsinstantie is van oordeel dat het openbaar maken van de gevraagde gegevens a), b) en d) indirect informatie inhoudt over het professioneel leven van de betrokken landbouwer (als het een natuurlijke persoon betreft en dus geen uitbating in vennootschapsvorm).

In principe kan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer niet worden ingeroepen ten aanzien van rechtspersonen maar in bijzondere gevallen kan dit echter wel het geval zijn, bijvoorbeeld indien uit de officiële naam van de rechtspersoon in combinatie met de reeds gekende adresgegevens de identiteit van

een of meer natuurlijke personen blijkt of als die naam uitdrukkelijk verwijst naar een natuurlijk persoon, hetgeen het geval is wanneer, zoals in het voorliggend geval, uit de officiële naam van een vennootschap rechtstreeks de identiteit blijkt van de natuurlijke personen die vennoot zijn in die vennootschap.

De betreffende informatie geeft (indirect) inzicht over de omvang van het landbouwbedrijf, het bezit of het gebruik van landbouwgronden en de financiële draagkracht van de landbouwer als ondernemer. Ook zal het samenleggen van de gevraagde informatie in de verschillende subonderdelen van het openbaarheidsverzoek volgens de beroepsinstantie nog sneller tot dergelijke inzichten leiden.

Het vrijgeven van dergelijke informatie, waarvan de VLM stelt dat het combineren met andere informatie – mits enige onderlegdheid – tot bepaalde bedrijfsgevoelige inzichten of inzichten kaderend binnen de persoonlijke levenssfeer kan leiden, zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van een landbouwer (die geen vennootschap is). Ook het professionele leven valt onder de toepassing hiervan. Het openbaar maken van bedrijfsspecifieke productiedata heeft betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.36, § 1, 2de lid, 1° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

Daarenboven is er conform de AVG geen rechtsgrond om deze persoonsgegevens te verwerken, in casu het openbaar maken van deze gegevens, nu artikel II.36, § 1, 2de lid, 1° van het Bestuursdecreet net deze verwerking, die afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer, uitsluit. De enige mogelijke rechtsgrond conform de AVG is de toestemming van de betrokkene, voorwaarde die tevens vervat zit in artikel II.36, § 1, 2^e lid, 1° van het Bestuursdecreet.

De beroepsinstantie ziet geen enkel hoger belang ten dienste waarvan de openbaarmaking zou moeten worden bevolen. De VLM heeft in casu terecht een beroep gedaan heeft op deze ingeroepen uitzonderingsgrond, in die mate dat het gaat om een landbouwer als natuurlijke persoon.

Daarnaast meent de VLM dat de gegevens over de omvang en samenstelling van de veestapel van een landbouwbedrijf een kernaspect uitmaakt van de bedrijfsvoering van de betrokkene landbouwer, waaruit ook andere zaken over de bedrijfsvoering kunnen afgeleid worden. De betrokken landbouwer kan volgens de VLM commerciële schade lijden door de openbaarmaking van deze gegevens. Het bekendmaken van deze gegevens kan tevens de concurrentiepositie van de betrokken landbouwer in het gedrang brengen. Volgens de VLM gaat de openbaarmaking van de gevraagde gegevens een inbreuk plegen op het vertrouwelijke karakter van commerciële gegevens van de betrokken landbouwer, en dient de aanvraag van deze gegevens, gelet op art. II.36, §1, 2e lid, 7°, geweigerd te worden.

Volgens art. II.36, §1, 2e lid, 7° Bestuursdecreet moet een aanvraag om openbaarmaking afgewezen worden indien het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het vertrouwelijke karakter van commerciële en industriële informatie, wanneer deze informatie beschermd wordt om een gelegitimeerd economisch belang te vrijwaren tenzij diegene van wie de informatie afkomstig is met de openbaarheid instemt. De uitzonderingsgrond vervat in artikel 36, § 1, 2^e lid, 7° beoogt de bescherming van de vertrouwelijke, aan een overheidsinstantie meegedeelde, commerciële en industriële gegevens, te kwalificeren als milieu-informatie, die *in globo* als 'ondernemingsgegevens' kunnen beschouwd worden. Het gaat in het algemeen om vertrouwelijke en bedrijfseigen informatie die niet openbaar wordt gemaakt teneinde te vermijden een ongeoorloofd inzicht te geven in de bedrijfsvoering en de economische politiek van de landbouwer. De overheid zal de openbaarmaking van deze gegevens afwijzen als ze een vertrouwelijk karakter hebben, dat wil zeggen als na afweging blijkt dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het ondernemingsbelang van de landbouwer. Het moet gaan om de bescherming

van een legitiem economisch belang, zijnde een belang dat gelegitimeerd is omwille van economische redenen.

De beroepsinstantie oordeelt dat de gevraagde mest- en veeteeltgegevens van een landbouwonderneming effectieve concurrentiegevoelige informatie bevatten, zeker wanneer er gevraagd wordt naar de specifieke bedrijfscijfers, zoals in voorliggend geval, van één bepaalde landbouwonderneming. Aantallen van dieren en mestproductie per diersoort geeft een inzicht in de schaal en de efficiëntie van het bedrijf, zeker wanneer daar ook gegevens naast gelegd worden uit bijvoorbeeld publiek consulteerbare jaarrekeningen. Tevens kan de openbaarmaking van mestafzet en intern gebruik strategische bedrijfsbeslissingen blootleggen, zoals over grondgebruik of over samenwerkingsverbanden met derden. Gegevens over mestafvoer kunnen tevens direct of indirect een beeld geven van contracten met afnemers, transporteurs en de daarmee gemoeide kosten. De beroepsinstantie beschouwt de gevraagde gegevens met betrekking tot het individuele bedrijf Timmermans bv als vertrouwelijke bedrijfsinformatie.

In zoverre de VLM stelde dat ze niet over gegevens beschikt aangaande eventuele wijzigingen van de veestapel gedurende het jaar (onderdeel d) maar dat ze enkel gegevens heeft aangaande de gemiddelde veebezetting, dient het beroep ongegrond beschouwd te worden aangezien cfr. artikel 1.4, 3° van het Bestuursdecreet een openbaarheidsverzoek enkel maar betrekking kan hebben op bestaande informatie die in het bezit is van een overheidsinstantie dient het beroep redelijkerwijze door de beroepsinstantie als **ongegrond** te worden beschouwd voor de onderdelen a), b) en d) van het oorspronkelijk bezoek.

Voor wat betreft onderdeel e) van het oorspronkelijk verzoek, namelijk de vraag naar een jaarlijks overzicht van de toegekende nutriëntenemissierechten voor het bedrijf Timmermans BV te 2330 Merksplas, Oude Baan 4 (i.c. NER-DV (varkens), dient te worden opgemerkt dat de beroeper vroeg naar de NER specifiek met betrekking tot de exploitatie op het adres Oude Baan 4 te Merksplas, terwijl volgens de toelichting van de VLM NER worden toegekend op landbouwniveau en niet per exploitatie. De VLM deelde aan de beroepsinstantie dan ook enkel mee over hoeveel NER het bedrijf met twee locaties beschikt.

Inzoverre de vraag naar toegekende NER met betrekking tot de specifieke locatie Oude Baan 4 te 2330 Merksplas kan beantwoord worden, geldt volgens de beroepsinstantie het volgende: NER zijn individuele en verhandelbare rechten die op basis van mestproductie bepalen hoeveel dieren in een bedrijf mogen worden gehouden. De nutriëntenemissierechten worden toegekend aan een 'landbouwer', nl. één of meerdere exploitanten, die elk één of meerdere exploitaties kunnen hebben, en waarbij er geen autonoom beheer is aangetoond van de afzonderlijke leden.

Iedere landbouwer krijgt de verantwoordelijkheid om de nutriënten van zijn bedrijf correct te beheren. De landbouwer moet ervoor zorgen dat hij voor een bepaald jaar niet meer dierlijke mest produceert dan toegelaten volgens zijn nutriëntenemissierechten. De nutriëntenemissierechten worden uitgedrukt in NER-D, en worden berekend door de dieren van de nutriëntenhalte te vermenigvuldigen met een waarde uit de tabel die bij het mestdecreet werden gevoegd. Omdat het systeem van de NER moet bijdragen aan het realiseren van de doelstellingen op vlak van waterkwaliteit, klimaat en luchtkwaliteit¹ en aldus rechtstreeks of onrechtstreeks een factor speelt in deze kwaliteit, kan dergelijke info volgens de beroepsinstantie wel degelijk als milieu-informatie beschouwd worden. Het verhandelbaar karakter van deze rechten ontnemt volgens de beroepsinstantie aan deze gegevens niet het karakter van milieu-informatie.

De beroepsinstantie meent echter dat deze NER-gegevens van een (individuele) landbouwer geen betrekking heeft op emissies in het milieu, ook al wordt dit begrip ruim geïnterpreteerd door het Hof van Justitie. Emissie-informatie is informatie over de uitstoot in het milieu, ongeacht of dit gebeurt uit installaties, door

¹ https://www.vlm.be/nl/SiteCollectionDocuments/Mestbank/Algemeen/Rapport_evaluatie_NER.pdf

lozingen of ander vrijkomen van stoffen, en niet alleen informatie over daadwerkelijke emissies, maar ook over voorzienbare emissies of inschattingen, zoals studies. Het omvat bovendien ook informatie over de verdere gevolgen van de emissies in het milieu en informatie die het publiek in staat stelt te controleren of de beoordeling op basis waarvan de autoriteit de emissie heeft toegelaten, juist is. Dat betekent echter niet dat alle informatie die betrekking heeft op het milieu onder het begrip 'milieu-informatie' valt. Zo vallen zuiver hypothetische emissies naar het oordeel van het Hof van Justitie niet onder de definitie van milieu-informatie. In casu kunnen NER verhandeld worden, zijn er vaak 'slapende' NER die niet gebruikt worden (en die zelfs bijna een kwart van alle NER's zouden uitmaken² en worden er NER afgeroomd of geannuleerd in het kader van bedrijfsoverdrachten. Om deze redenen kan er volgens de beroepsinstantie binnen de voorliggende context geen sprake zijn van duidelijke emissiegegevens.

De VLM stelt van de NER dat ze een economische waarde vertegenwoordigen. Het aantal NER van een bedrijf (te consulteren via het mestbankloket als men met de persoonlijke gegevens inlogt) geeft een beeld van de economische toestand van het bedrijf, waaruit ook informatie kan afgeleid kan worden aangaande de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Dit geldt eens te meer aangezien men de gevraagde gegevens kan combineren met publiek raadpleegbare informatie (waarnaar de beroeper zelf verwijst), op basis waarvan een scherper beeld gevormd kan worden van de economische toestand van het bedrijf en dus ook van de financiële situatie van de betrokken personen. Op basis van de publiek raadpleegbare informatie en de gevraagde gegevens kan men een duidelijke economische voorstelling van het bedrijf bekomen en dus ook van de financiële situatie van de betrokken natuurlijke personen. Informatie die betrekking heeft op de financiële situatie van een natuurlijke persoon moet beschouwd worden als informatie die verband houdt met de persoonlijke levenssfeer van de landbouwer, aldus de VLM.

Zoals hierboven reeds vermeld, beoogt de uitzonderingsgrond vervat in artikel 36, § 1, eerste lid, 7° Bestuursdecreet de bescherming van de vertrouwelijke, aan een overheidsinstantie meegedeelde, commerciële en industriële gegevens, te kwalificeren als milieu-informatie, die in globo als 'ondernemingsgegevens' kunnen beschouwd worden. Het gaat in het algemeen om vertrouwelijke en bedrijfseigen informatie die niet openbaar wordt gemaakt teneinde te vermijden een ongeoorloofd inzicht te geven in de bedrijfsvoering en de economische politiek van de landbouwer. De overheid zal de openbaarmaking van deze gegevens afwijzen als ze een vertrouwelijk karakter hebben, dat wil zeggen als na afweging blijkt dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het ondernemingsbelang van de landbouwer. Het moet gaan om de bescherming van een legitiem economisch belang, zijnde een belang dat gelegitimeerd is omwille van economische redenen. Van de landbouwer in kwestie dient niet verondersteld te worden ten aanzien van de beroeper om, in zoverre mogelijk, het aantal toegekende NER met betrekking tot het adres Oude Baan 4 te Merksplas te moeten meedelen.

De beroepsinstantie ziet geen enkel hoger belang ten dienste waarvan in casu de openbaarmaking zou moeten worden bevolen. De beroepsinstantie merkt bovendien op dat, zoals ook blijkt uit de parlementaire voorbereiding bij het Bestuursdecreet, het algemeen belang bij de openbaarmaking aan de orde is en niet het privaat/eigen belang van de beroeper. De beroepsinstantie is van oordeel dat door de openbaarmaking van voormelde gegevens uit de mestbankaangifte, tevens een onderdeel van de verzamelaangifte, inbreuk gepleegd wordt op het vertrouwelijke karakter van heel wat commerciële en/of industriële gegevens. Deze NER bevatten effectief bedrijfsgevoelige informatie, zeker wanneer er, zoals in voorliggend geval, gevraagd wordt naar specifieke cijfers van een individuele landbouwonderneming en dit des te meer omdat de combinatie van de gestelde openbaarheidsvragen sub a) t.e.m. e) van het oorspronkelijk openbaarheidsverzoek een zeer gerichte inkijk zou verlenen in de economische activiteiten van de beoogde individuele landbouwer. In zoverre de NER specifiek met betrekking tot het adres Oude Baan 4 te Merksplas

² [Verworven rechten deels geschrapt: "NER-systeem is niet verenigbaar met stikstofaangepak" | VILT vzw](#)

te bepalen zijn, dient bescherming van het ondernemingsbelang van de landbouwer in casu geacht worden te primeren.

Artikel II.36, § 1, 2de lid 1° en 7° van het Bestuursdecreet laten echter wel de mogelijkheid dat de informatie vermeld sub a) en b) en e) toch openbaar wordt gemaakt, mits toestemming van de betrokken persoon. Met de betrokken landbouwonderneming werd er op 6 maart 2025 contact opgenomen met de vraag of er alsnog toestemming kon worden gegeven tot openbaarmaking van de persoonlijke of bedrijfsgevoelige gegevens. Tot op heden ontving de beroepsinstantie hierop geen verdere reactie.

Om deze redenen wordt het beroep als **ongegrond** beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 29 januari 2025 tegen de gedeeltelijke weigeringsbeslissing van de VLM d.d. 7 januari 2025 wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 11 maart 2025

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter